

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Τεροῦ Νικολάου Καβάσιλα (†)

Ἑρμηνεία τῆς Θείας Λειτουργίας*

Μέρος Σ΄.

Ἀπόλυση

Ἄφοῦ κοινωνήσουν οἱ πιστοί, εὐχονται νὰ παραμείνει μέσα τους ὁ ἁγιασμός ποῦ ἔλαβαν, καὶ νὰ μὴν προδώσουν τὴν Χάρη οὔτε νὰ χάσουν τὴν δωρεά.

Ὁ Τερεὺς τοὺς καλεῖ τώρα νὰ εὐχαριστήσουν μὲ ζῆλο τὸν Θεὸ γιὰ τὴν θεία Μετάληψη. **Γ**ι' αὐτὸ λέει: «Ὅρθοί... ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ». Ὅχι δηλαδή ξαπλωμένοι οὔτε καθισμένοι, ἀλλὰ ὑψώνοντας τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα πρὸς Αὐτόν.

Καὶ οἱ πιστοὶ μὲ λόγια τῆς Γραφῆς δοξολογοῦν τὸ Θεό, ποῦ εἶναι αἷτιος καὶ χορηγὸς ὄλων τῶν ἀγαθῶν: «**Εἶ**η τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος» (Ψαλμ. 112:2).

Ἄφοῦ ψάλλουν τρεῖς φορές αὐτὸν τὸν ὕμνο, ὁ Τερεὺς βγαίνει ἀπὸ τὸ Θυσιαστήριο, στέκεται μπροστὰ στὸ πλῆθος καὶ ἀπευθύνει τὴν τελευταία εὐχή: «**Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...».

Ζητάει ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ μᾶς σώσει μὲ τὸ Ἔλεός Του, γιὰτὶ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας δὲν ἔχουμε νὰ ἐπιδείξουμε τίποτε ἄξιο σωτηρίας. **Γ**ι' αὐτὸ καὶ ὡς πρεσβευτὲς μνημονεῦει πολλοὺς Ἁγίους καὶ ιδιαίτερα τὴν Παναγία Του Μητέρα.

Τέλος, ὁ Λειτουργὸς μοιράζει τὸ Ἀντίδωρο. Αὐτὸ ἔχει ἁγιαστεῖ, καθὼς προέρχεται ἀπὸ τὸν ἀρχικὸ Ἄρτο, ποῦ προσφέραμε στὸν Θεὸ γιὰ τὴν τέλεση τῆς θείας Εὐχαριστίας. **Οἱ** πιστοὶ παίρνουν μὲ εὐλάβεια τὸ ἀντίδωρο, φιλώντας τὸ δεξιὸ χέρι τοῦ Ἱερέως. **Γ**ιατὶ αὐτὸ τὸ χέρι, μόλις πρὶν, ἄγγιξε τὸ πανάγιο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δέχτηκε ἀπὸ ἐκεῖνο τὸν ἁγιασμό καὶ τὸν μεταδίδει τώρα σὲ ὅσους τὸ ἀσπάζονται.

Ἐδῶ ἡ θεία Λειτουργία φτάνει στο τέλος της καὶ τὸ Μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας ὀλοκληρώνεται. **Γ**ιατὶ καὶ τὰ δῶρα, ποὺ προσφέραμε στὸν Θεό, ἀγιάστηκαν καὶ τὸν Ἱερέα ἀγίασαν καὶ στο ὑπόλοιπο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μετέδωσαν τὸν ἀγιασμό.

Γιὰ ὅλα αὐτά, λοιπόν, στὸ Χριστό, στὸν ἀληθινὸ Θεό μας, πρέπει κάθε δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνηση, μαζί μὲ τὸν ἄναρχο Πατέρα Του καὶ τὸ πανάγιο Πνεῦμα Του, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στήν ἀτέλειωτη αἰωνιότητα. **Ἀμήν.** ◻

(*) Ἡ Φωνὴ τῶν Πατέρων, ἀριθμ. 23, ἔκδοσις Ἱερέως Μονῆς Παρακλητοῦ, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς. • **Επιμέλ.** ἡμετ.